

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2655

гр. Пловдив, 21.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Недялка Д. Свиркова П.ва
Величка З. Запрянова

като разгледа докладваното от Екатерина Вл. Мандалиева Въззивно частно гражданско дело № 20225300502742 по описа за 2022 година

Производство е по реда на чл. 274 във вр. с чл. 248 ГПК.

Постъпила е частна жалба с вх. № 27309/20.10.2022 год. по описа на ПОС, подадена от М. Т. Ш., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. П., ул. „С. В.“ № ..., ет. ..., оф. ... чрез адв. Д. К. и адв. Н.К., срещу Определение № 8180/28.07.2022 год., постановено по гражданско дело № 16848/2021 год., по описа на Районен съд – Пловдив, IX граждански състав, с което е оставена без уважение молба с вх. № 55148/05.07.2022 год., за изменение на протоколно Определение № 5108/28.06.2022год., в частта за разноските. Жалбоподателят твърди, че доколкото при прекратяване на производството, въпросът дали искът е основателен, не е разрешен по същество, то не е следвало да се прави извод дали ответницата е дала повод за завеждане на делото. Твърди се, че за направеното плащане от страна на „РАМИНА“ ООД не са представени доказателства, поради което същото е ирелевантно към спора. Дори такова плащане да е извършено от горепосоченото дружество, същото е без значение тъй като „РАМИНА“ ООД не е участник в съдебното производство, поради което и не следвало да се приема, че дружеството е солидарен длъжник. Ако се приеме, че дружеството е солидарен длъжник, то не следва неговите действия да се считат за такива на ответника и да се приравняват на признаване на иска от страна на Ш.. Тъй като правната помощ е предоставена

на ответника по реда на чл. 38 от ГПК, то се твърди, че на адв. К. се дължи адвокатско възнаграждение, съобразено с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатско възнаграждения, чл. 7, ал. 2, т. 2 в размер на 520 лв. Иска се отмяната на Определение № 8180/28.07.2022 год. и постановяването на друго такова, с което да се измени протоколно определение от 28.06.2022 год. в частта за разноските, като бъде осъден ЧСИ П. И. да заплати на адв. К. адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ по чл. 38 от ЗАдв.

Ответникът по жалбата ЧСИ П. И., чрез адв. М. З., с който се изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в отговора. Моли се жалбата да бъде оставена без уважение.

Частната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна в производството, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е допустима.

По отношение на нейната основателност:

Производството по делото на районния съд е образувано по искова молба на ЧСИ П. И. срещу М. Ш. и Р. К. – двама от общо четири длъжници, осъдени солидарно да заплатят задължение на кредитора „Райфайзенбанк България“ ЕАД. В хода на първоинстанционното дело, с Определение № 365/12.01.2022 год., производството е прекратено на основание чл. 233 от ГПК по отношение на ответника Р. К.. В заседанието на 19.04.2022 год. ищецът е направил искане на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК за намаляване на размер на иска срещу М. Т. Ш. от 4143,30 лв. на 2017,22 лв., което е уважено. С молба от 23.06.2022 год. ищецът е направил искане за оттегляне на иска и по отношение на ответницата М. Т. Ш., като, след даденото съгласие от страна на ответника, Районен съд – Пловдив е прекратил производството на основание чл. 232 от ГПК и е присъдил разноси в полза на ищеца. Първоинстанционният съд е отхвърлил искането за присъждане на разноси в полза на процесуалния представител на ответника на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата. Ищецът е посочил, че причината за оттегляне на иска е плащане от страна на солидарния длъжник „РАМИНА“ ООД на сумата от 2017,22 лв.

Разпоредба на чл. 78 ГПК урежда разпределението на

разноските при различните хипотези на изход за заведения правен спор. В случай, че ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разноските се възлагат на ищеца. Същевременно, съгласно ал. 4 на чл.78 ГПК, ответникът има право на разноси при прекратяване на делото. В настоящият случай, производството е прекратено, поради оттегляне на иска от ищеца, с оглед на това, че е извършено плащане в хода на делото, от неконституиран като страна в правния спор солидарен длъжник, като е прието, че не следва да намери приложение разпоредбата на чл. 78, ал. 4 от ГПК и на ответника да се присъдят разноси, доколкото последният е дал повод за завеждане на производството по делото.

Настоящият съдебен състав споделя направените от първоинстанционният съд правни изводи по следните съображения:. Вземането, предмет на първоинстанционното дело е било дължимо в условията на солидарност от четирима длъжници, като всеки от тях е отговарял за дължимата сума в цялост. Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ЗЗД, изпълнението от един от длъжниците погасява задължението на всички спрямо кредитора. В конкретният случай е налице заплащането на дълга от страна на солидарен длъжник, неконституиран като страна в правния спор, след като исковата претенция вече е заведена. При тези данни, правилно първоинстанционният съд е приел, че когато ответникът е дал повод за завеждане на иска, при оттегляне от иска от страна на ищеца, поради новонастъпили след предявяването му, независещи от него обстоятелства, които погасяват заявеното за защита право, отговорността за разноските следва да се понесе от ответникът.

За прецизност с оглед наведените в жалбата доводи следва да бъде отбелязано, че от ответника е взето съгласие за прекратяване на производството по делото, поради оттегляне на иска от ищеца. Давайки съгласието си, ответникът се е съгласил и с всички произтичащи от това последици, а именно производството да бъде прекратено без спорът да бъде решен по същество. Последното обуславя извода, че в случай че ответникът е считал, че предявения иск е неоснователен, последният сам се е поставил в хипотезата спорът да не бъде разрешен по същество, като при евентуалното отхвърляне на иска на последният да се присъдят направени в производството разноси.

Мотивиран от горното, настоящият съдебен състав приема, че ищецът не носи отговорност за сторените от ответника разноси, поради което частната жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното определение като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №8180/28.07.2022 год., постановено по гражданско дело №16848/2021 год., по описа на Районен съд – Пловдив, IX граждански състав.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____